

□

Головне управління ДПС у Київській області повідомляє, що відповідно до п.п. 14.1.212 п.14.1 ст.14 Податкового кодексу України (далі - ПКУ), реалізація пального для цілей розд. VI ПКУ – будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження), зокрема, пального з переходом права власності на таке пальне чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу/акцизного складу пересувного:

- до акцизного складу;

- до акцизного складу пересувного; ля власного споживання чи промислової переробки;

- будь-яким іншим особам.

Не вважаються реалізацією пального операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України:

- у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками;

- при використанні пального суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу/акцизного складу пересувного, що передано (відпущено, відвантажено) платником акцизного податку таким суб'єктам господарювання виключно

для потреб власного споживання чи промислової переробки.

Отже, суб'єкт господарювання, який не є розпорядником акцизного складу, використовує пальне виключно для власних потреб, такий суб'єкт господарювання не є особою, що реалізує пальне, та відповідно, платником акцизного податку.

Якщо суб'єкт господарювання здійснює фізичну передачу (відпуск, відвантаження) пального іншим особам (зокрема, працівникам суб'єкта господарювання) та утримує вартість палива, використаного у неробочі часи із заробітної плати працівників:

-операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального не є власним використанням пального таким суб'єктом господарювання, оскільки пальне використовується іншими особами (зокрема, працівниками суб'єкта господарювання);

-суб'єкт господарювання здійснює операції з реалізації пального в розумінні п.п. 14.1.212 п. 14 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) зі змінами та доповненнями;

-приміщення або території, на яких знаходиться пальне, що реалізується іншим особам (зокрема, працівникам суб'єкта господарювання) відповідає визначенню акцизного складу;

-суб'єкт господарювання як особа, що здійснює операції з реалізації пального в розумінні п.п. 14.1.212 п. 14 ст. 14 ПКУ, є платником акцизного податку з реалізації пального згідно з п.п. 212.1.15 п. 212.1 ст. 212 ПКУ.

ГУ ДПС у Київській області

□

З 01 липня 2020 платники єдиного податку - власники земельних ділянок, які надають їх або нерухомість, яка на них знаходиться, в оренду, є платниками земельного податку

Головне управління ДПС у Київській області повідомляє, що з 01 липня 2020 року у платників єдиного податку другої – третьої груп, які набули у власність або у постійне користування земельну ділянку та надають її та/або нерухоме майно, що знаходиться на такій земельній ділянці, в оренду, виникає обов'язок сплачувати земельний податок та надавати податкову декларацію з плати за землю на загальних підставах за всю земельну ділянку.

Відповідні зміни до п.п.297.1.4 п. 297.1 ст. 297 Податкового кодексу України (далі - ПКУ) внесені Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466), згідно з якими платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з 01 липня 2020 року з податку на майно в частині земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (крім діяльності з надання земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку)).

Отже, платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності, зокрема, з податку на майно в частині земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (крім діяльності з надання земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку)) та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.

Статтями 269 та 270 ПКУ встановлено, що платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, а об'єктами оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Згідно з абзацами першим та третім п. 286.1 ст. 286 ПКУ підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. У разі подання платником податку до контролюючого органу правовстановлюючих документів на земельну ділянку, відомості про яку відсутні у базах даних інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, сплата податку фізичними та юридичними особами здійснюється на підставі поданих платником податку відомостей до отримання контролюючим органом інформації про перехід права власності на об'єкт оподаткування.

У платників єдиного податку другої – третьої груп, які набули у власність або у постійне користування земельну ділянку та надають її та/або нерухоме майно, що знаходиться на такій земельній ділянці, в оренду, з 01.07.2020 виникає обов'язок сплачувати земельний податок та надавати податкову декларацію з плати за землю на загальних підставах за всю земельну ділянку.

ГУ ДПС у Київській області

□

За будівлі промисловості, які тимчасово не використовуються у господарській діяльності, податок на нерухомість сплачується на загальних підставах

□

Головне управління ДПС у Київській області нагадує, що платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості - п.п. 266.1.1 п. 266.1 ст. 266 Податкового кодексу України (далі - ПКУ).

Об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі його частка - п.п. 266.2.1 п. 266.2 ст. 266 ПКУ.

Згідно з п.п. «є» п.п. 266.2.2 п. 266.2 ст. 266 ПКУ не є об'єктами оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, будівлі промисловості, віднесені до групи «Будівлі промислові та склади» (код 125) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000 (далі – Класифікатор), що використовуються за призначенням у господарській діяльності суб'єктів господарювання, основна діяльність яких класифікується у секціях В – F КВЕД ДК 009:2010, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку.

При цьому ПКУ не містить норми, яка визначає припинення виконання податкових зобов'язань з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за об'єкти нерухомості, що перебувають у власності суб'єкта господарювання, проте тимчасово не використовуються у його діяльності у зв'язку з реконструкцією, простоем, тощо. Отже, за такі будівлі податок сплачується на загальних підставах.

ГУ ДПС у Київській області